

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 6 frt — kr.
 Negyedévre 1 — 50 "
 Egy hónapra — 50 "

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kazinczy-utca 20. sz.

HIRDETÉSEKET FELVESZ:

a kiadóhivatal és Czéh S. özv. könyvnyomda-intézete.
 Egyes szám ára 12 kr.
 Megjelenik minden vasárnap.

A SAJTÓSZABADSÁG.

A híres **48**-nak csakugyan
 A **84**-ben fordítottja van.

Más nap süt ott fönn a régi helyett,
 Más emberek élnek a föld felett.

Gyujtó volt az a régi napsugár,
 A mainak alig van fénye már.

Népek erében más vér lüktetett,
 Nagy szívek szültek dicső tetteket.

Az elmaradt kor sok korlátai
 Egyenkint kezdetek lehullani.

A márciusnak tavaszi szele
 Sok zordon jégburkot olvaszta le.

Ami rab volt, sorra felszabadult,
 Egyenlőségbe olvadt át a mult.

Egy óriási harcoss mozgalom
 Támadt egyszerre minden oldalon.

És támasztotta az, aki maga
 Halottaiból akkor támada.

Akit jutalmul nagy jókedvibe
 Szült márczius tizenötödike.

S ki így segít minden más bajon:
 Sajtószabadság volt e hatalom.

Nem bánták, Bécs akármit is beszél,
 Fenyegetőzhet: nincsen aki fél.

Zengő lanttal elől Petőfi tart:
 Utána dörgik a „Talpra magyar“-t.

S mire a nap nyugovóra hajol:
 Szabad a szellem és szabad a toll.

* * *

Még él ma is nem egy tanú,
 Megtört öreg, fehér hajú. —

És romboló már is akad,
 Nem tisztelvén a multakat.

Hogy hizelegjen Bécs előtt,
 Hogy egy kegymorzsa érje őt,

Kész ellenetek rontani,
 Nagy idők nagy oszlopai.

* * *

De jó Tisza, nem félsz-e, hogy
 A türelem egyszer kifogy?

Hogy egyszer úgy véletlenül
 Bársonyszéked mégis ledül.

S kiugrasztják mikor mulat,
 „Rozsabokor“-ból a — nyulat!!

Garabonciás Diák.

A haza minden polgárához.

— Amerikai reklám —

I. A családapákhoz.

Nincs szebb dolog, mint mikor a családapa homloka derült, szemei örömtől szikráznak, jókedvű megjegyzéseivel, kellemes élezeivel az egész családba az igaz boldogságot varázsolja így, — nos hogy ez a jókedv meglegyen, nem kell mást tenni, mint: (lásd végül.)

II. A családanyákhoz.

Mikor a csecsemő kinyitja gyönyörű szemét, mit tesz a jó édesanya? Könybe lábadnak szemei s szép képekkel foglalkoztatja a kis angyal tekintetét. Nos, hogy a szép képek ne hiányozzanak, nem kell mást tenni, mint: (lásd végül.)

III. A gyermekekhez.

A sok gondú atya hosszú esibukkal szájában az ablaknál ül, mellette a szerető anya egy zsöllye-székben, mindkettő tekintete a jó gyermekeken mész, az öröm tetőpontra hág, midőn a jó gyermek egy kis versikét kezd elmondani. Nos, hogy e versikék ne hiányozzanak, nem kell mást tenni, mint:

a családapáknak, családanyáknak, gyermekeknek
előfizetni a »Garabonczyás Diák«ra!

* * *

IV. A keresztényekhez.

Már Krisztus urunk is, midőn Péterhez e szavakat mondta: „Tu es Petrus et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam“, — már Krisztus urunk is szójátékot mondott ezzel. Nos, hogy ki ne haljanak a jó szójátékok, nem kell mást tenni, mint: (lásd végül.)

V. Az izraelitákhoz.

Oh mily szép idő volt az, midőn a pusztában egy sárkánykigyót alakított prófétátok s aki arra ránézett, az meggyógyult. Hol van ma ilyen sárkány? Nos, ha ilyen sárkányt akartok házatokban, nem kell mást tenni, mint: (lásd végül.)

VI. A vallástagadókhoz.

Hol van az az „Irás“, a melynek ti hisztek? Ha meg akarjátok tudni, hol van, nem kell mást tenni, mint:

keresztényeknek, zsidóknak, vallástagadóknak
előfizetni a »Garabonczyás Diák«ra!

* * *

VII. A kormánypártiakhoz.

Mit ér az az ellenzéki szájaskodás? Nem kellemesebb-e, ebéd után szépen elnyújtózkodni s kellemes álomba ringatózni? Nos, ha altató kell, nem szükséges mást tenni, mint (l. v.)

VIII. Az ellenzékiekhez.

Könnyű a kormánypártiaknak a husos fazekak mellett! De a szegény ellenzék csak adóz Bécsnek! Nos, hogy egyszer már másnak is adózzatok, nem kell mást tenni, mint:

kormánypártiaknak s ellenzékieknek
előfizetni a »Garabonczyás Diák«ra!

Egyszóval minden igaz honpolgárnak vallás-, faj-, nem- és pártkülönbség nélkül elő kell fizetni a »Garabonczyás Diák«-ra, hiszen ugyanis csak

1 frt 50 kr. egy egész évnegyedre!

És mi több, ezt a potom pénzt se kell máshova küldeni, mint Győr, Kazinczy-utca 20. sz. alá.

Megfelelt.

Angern körül folytak a hadgyakorlatok, tudva volt a tisztok előtt, hogy legközelebb a határon egy kis faluba lesznek menendők. Volt B. kapitány urnak ott egy távoli ismerőse, jó magyar nevű orvos. Ir ennek levelet, hogy sziveskedjék gondoskodni számára szállásról, erősen kikötve, hogy csak zsidóhoz ne szállásolja. A jőnevű orvos felel, hogy rögtön intézkedett és pedig szerencsésen nem lett zsidónál szállásolva, ezt annál könnyebben tehetette, minthogy csak két zsidó van az egész faluban s az egyikhez Albrecht főherczeg, a másikhoz Vilmos főherczeg van szállásolva. Az egyik zsidó F. nevű mérnök, én pedig maradtam tisztelettel

a másik.

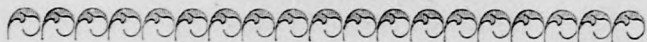
Grajsz Scholomon a Kükürütz Sigaival.

Kükürütz Siga. Te Scholomon! Mangyál the nekem, khit nevezőnk lovagiatlan embernek?

Scholomon a Grajsz. A ki szó nélkül eltűri, hodj pafan össék.

Kükürütz Siga. Akkor én nem vagyok lovagiatlan, mert én szóltam egy „ajwáj“ khiáltást, mikor pafan ötöttek.

Skiernievicze.

A neve — az kimondhatatlan.

A titka — az kitudhatatlan.

A hire már kiállhatatlan,

S olvassuk mindenféle lapban.

Három császár ott összejött,

Tanácskoznak, de mi fölött,

A tárgy mindenkinek talány,

Ők maguk se tudják talán.

Chic.

Makáma.

No kedves népem — van most énnékem — valami mondani valóm — hallgasd csak meg a szóm — Az a régi gyerek — csak emlékeztek — aki katona lón — aki harezolhatott volna akárhányszor a harezmezőn — piros bugyogóban — nem neki valóban — újra megkerült — és sikerült — megfogni újra — hogy ezivil bőrbé bujva — megest az legyen mi volt — tudniillik egy régi virtusaitól meg nem rabolt — főmunkatárs.

Ez olyas családi öröm — melyért tapsoljon minden jó köröm — s „Forgó Szél“ egészségire — a bor hadd folyjon izibe — és aki telti — rögtön fizesse ki. — Ezt bátor közölni véled igen tisztelt világ — szíves szeretettel **Garabonczias Diák.**

Az ipargróf győri fogadtatása.

Gyüleési határozat.

Egy nőipariskola létesítése ügyében Zichy Jenő grófot le akarják hívni Győrre, itt ünnepélyesen fogadják, tiszteletére műkedvelői előadások stb. rendeztetnek. A rendező bizottság — mint halljuk — a következő programot állapította meg:

1. A grófot a pályaházban Győr város összes hölgyei fogadják, fehér ruhában, virágokat hintenek lába elé, megcsókolják überczihérének szegélyét s vállukon beviszik a városba.

2. Itt reggel 8 órakor disz isteni tisztelet lesz, melyen a püspök pontifikál, a gróf pedig mennyezetes szölyében üldögél az oltár mellett.

3. Tíz órakor délelőtt fényes éjjeli zene és fáklyásmenet lesz, mely alkalommal a diszhölgyek sorfalat állanak a gróf felséges lakása előtt éppen úgy, mint a tüzoltók szoktak.

4. Délben diszebéd, mely alkalommal a gróf kezei lefogatnak s a diszhölgyek sajátkezűleg fogják exzellenziás szájába rakni a falatokat, ebéd után szelid álomba legyeznek, ez alkalommal a gróf a hölgyekről fog álmodni.

5. Este színházi diszelőadás, a gróf a diszhölgyek által a színházba hozatik s ott tiszteletére különféle produkciók fognak végbemenni.

6. Színház után „éljen a haza“ kiáltással a grófot megválasztják tiszteletbeli hölgynek s akkor kezdődnek a fogadtatások, a különféle küldöttségek tisztelegései.

7. Ezek után a gróf távozik, az ipariskola ügyéről pedig majd máskor fognak tanácskozni.

Okadatolt számár.

Sipi. Hogy mered nekem azt mondani, hogy számár?

Pipi. Itt hiszen a Stefi is annak nevezett!

Sipi. Az egészen már! A Stefi nevezhet annak, mert már régen émez!

Pagát Pepi ultimói.

Jól haladok a csikóimmal, tanítom őket mindenféle nemes tudományokra s belehecczelem az elnökálasztásokba őket. Nincs is annak párja, hogy először feltollazom, azután megkopatatom őket.

Slager Bandi melancholikus. Az keseríti el végkép, hogy míg hajdanában sorra kínálták a csikót domború hasacska ju britannikával, — most ha „szabad kérnie“ egy szivart: mindannyinál cigarettet talál! Mily hanyatlás?!

Jogoneznak csak azért kell gyakorolni a szivarlinálást, hogy megtanulja tőlünk, mint kell kellő eleganciával elfogadni.

Menyivel is tartozom neked? kérdi tőlem a Zitzer Muki. „Egy forinttal“, mondok. De biz ő csak erősködik, hogy biztosan tudja, hogy 1 frt 20 krral. Hanem igen jóval kezdett! „De biz egy forinttal tartozol“ mondok; tudtam ha ráhagyom az 1 frt 20 krt, azt feleli „adj hát még 80 krt hogy 2 forint legyen!“

Nem tudom elképzelni, hogyan került a kofférom aljába egy ropogós ötös. Ez oszt a pénzzavar!

Mikor valami jogászyerek meglátogat és arról beszél, hogy meg akar javulni, akkor már futok, mert bizonyosan azt az állítólagos legeslegutolsó kölcsönt akarja kieszközölni.

Ferblii Feri alighanem részes a postkistli eltüntetésében. Tegnap három hatos erejéig megörvendeztette a mosonját.

Gyönyörű ferblikártyája volt Skierniewiczenek Három király kézben!

Tarokközben elkezdte a Csiszta, hogy három játszótársa közül valamelyik svihák, csak azt nem tudja, melyik?

Tous les trois, szól közbe önfeledten Muki.

Lógerban.

— Szabadságot bakálkodások. —

Verd meg isten az mészáros urakat,
Mért vágták el szegény borgyu lábakat,
Szegény borgyu nem tud menni az lábán:
Bakagyöröknek köll vinni az hátán.

Bizony sok mindenfélén keresztül megy az ember attól kezdve, mikor a tudós tizedes urtól először értesül, hogy a közös hadügyminiszter ur nem más, mint: „földzégmester Billent Ránt“, — egészen addig, míg a zöld asztal aranygalléros előlülői előtt számot kell adnia az egy év alatt magába szedett magasabb katonai tudományokból! Pedig 4 évi jogi uraskodás után én is ilyen „ember“ lettem, amint azt mindazok tudni fogják, akik még nem borították rám a feledés piros nadrágját és kék zubbonyát.

De mindezek fölött legtöbbet „szenved“ a baka a lógerban. — Ez a rendfokozat nélküliek és sarzsik („emberek“ és „urak“) réme, sőt ezeken kívül a czibilek is, akik hogy a tábortól északra, keletre, nyugatra és délre legalább mértföldnyire laknak. Itt nyilatkozik az igaz bakaélet, humor, keserv a maga hamisítatlan valóságában, itt dokumentálódik a nagy Frigyes mondása, hogy: „a baka győzelme a lábaiban van“, itt — — de hallgassanak el az ágyuk és szőljanak a tények.

Estve jött a parancsolat . . . hogy megyünk. Két hétig készültünk e nagy napra. A legénység újra meg újra kiiskoláztatott, hogyan kell pakolni a háti bőröndöt, micsoda sorrendben, hogy a tartalékbakkancsok közvetlen a sarkoknál legyenek felesatolva, hogy a bornyu a vállal egy vonalban, a kenyérzsák a szurony mögött, a köpönyeg pantallérban 16 centimeterre összehajtva, a tábori kulacs a balmell középpontján, madzagja elől a köpönyeg fölött, hátul a bőrönd alatt legyen, — hogy az ellenség bennünket valamiképp meg ne verjen. Megmagyaráztatt, hogy a puskát „sulyba“ vételnél a jobb kéz az irányzék fölött megfogva, azt természetesen kinyújtott karral annyira leereszti, hogy a csőnek torkolata a jobb válltól egy arasznyira, a tusafej pedig a sarkokkal egy vonalban legyen. A „tisztelkedj“ fegyvertógás elvezényeltetett 969-edszer is és meghagyatott, hogy ő felsége előtt a nagy pillanatban meg ne mozduljon egy kinestári pofa sem, megvasaltatván különben, hogy megfeketedik! — Az őrmester ur elmondatta még egyszer valamennyivel, hogy ki a közvetlen előljáró, ki a szakparancsnok, század-, zászlóalj-, feldandár- és dandárparancsnok? Hányadik bajtársaságba, szakaszba, századba, zászlóaljba, feldandár és dandárba tartozik. Elmondatta, hány főrészből áll a „Werndl-féle 1873/77. mintájú hátultöltő gyalogpuska“, megkövetelvén mindannyiszor, hogy a főrészek közt a eső mondassék legelsőnek, minthogy — amint ezt indokolá — ez a legfontosabb rész, mert „ha minden meg van is, de nincs eső, nem lehet lőni“, (ami persze annál igazabb, mert mindegyik főrészre nézve áll). Végül meghagyatott a zászlóaljparancsnok ur által és ettől lefelé (persze fokozatosan cifrább módon) egészen a legutolsó ezimzetes örvezetőig, hogy a bakkancsok jól befaggyuzandók, hogy puhák legyenek, (mintha bizony volna Pápa városában annyi faggyu és zsiradék, amennyivel a mi 1873-ban készült kiosztatott a 70 db töltény, a huskonserv s így teljesen felszerelve még egyszer végig nézett rajtunk a századparancsnok ur,

és beszélt is valamelyest a „posztó csillagos szanarak-ról“ — akik viszont lefelé ugyancsak helyben hagyták a „bundás muszkák“ valamennyi élő és néhai közös familiáját.

Igy indult meg a zászlóalj Zurányba, hol már a feldandár többi zászlóaljával találkozott. No de itt már megtették a czibilek is a kellő előkészületeket: leszedték jó előre azon éretlenül a szilvát, diót, fontos kör-tét és minden a baka által is leszedhető; a lányokat elküldték más faluba; a zsemlyék pedig már másnapra felényinél is kisebbek lőnek. Eljött az előljáróság az őrnagy urhoz, hogy a kukoriczát lopni meg ne engedje, ami ki is jött szigorú parancsban, melyet az őrmester ur közvetített ekként: „Gyerekek, aztán egy helyről sokat ne törjete!“

Ott különben ahol szíves volt a nép, nem is igen . . . vittek el semmit. Mert ismerni kell csak a bakabecsületet. Példa rá az én putzmajsterom, akivel egy alkudott a sarzsi, ha valamiért elküldte valahová, hogy: „amit lopsz az a tied!“ nagyon meg volt az alkuval elégedve, ez az én putzmajsterom mondom, ez beszélte, hogy „jó két tábla szalonnát vett ki a szomszéd kéményéből, de nem akarta meggyalázni a zászlóaljat, — hanem levágott a maga számára egy jó darabot, aztán — vissza tette!“ Ilyen a bakabecsület, amit a maga számára lop, azt nem tartja lopásnak, mert annak meg köll lenni. Hanem ahol a nép megvonta még azt is ami dukál, ott aztán csunya világ volt.

No de Zurányban még türhető volt a komisz sor. Itt már ugyan hadtáp élelmezés járta, két-két ember főzött magának, ha csak a jótékony esőcseppek ki nem oltották a menázi tüzet; 32—80 ember volt beszállásolva egy-egy pajtában, vagy félszerben, s tettünk is egy napon 4—5 mértföldet, de legalább a 36 centiliter bor, 250 gramm hus, 1 kr. ára hagyma és 4 krajczár ára főzelek kijárt még éjfél előtt. Vigan is mentek a gyerekek az „előre“ jelre a 22 kiló teherrel, sőt a dobos olyan gyorsan verte a kutyabört, hogy a szakasztvezető urnak okvetlen rá kellett szólni: „Lassabban verje kend az apja bőrét, nem kenyeret faszolni megyünk!“

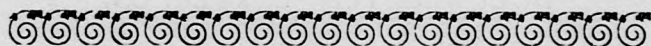
Hanem aztán följobb! Föl, Pozsonyon át, folyton hegynék, harczolva, erdőt bujva, föl a kecskék és borovieska hazájába, Bisztriczába, ahol már szünni kezd a szappan és ismeretlen a tükör, ahol a szenteket kalapostul pingálják, ahol azzal fogadják a magyart, hogy „tudok mágyár beszélni, de nem akarok“ — ahol az elesigázott baka vizet kér: „nyemám“ „ne rosumi“ a felelet! Nem adtak vizet, hogy tuladhassanak 3—4 krajczárjával rabvallató pálinkájukon. — (Édes Istenem! és ilyen „élelmes“ nép közt dühöngött tavaly legjobban az antisemitizmus!)

Mikor megérkeztünk a felbemaradt pofájú pán-szlávok közé, tűzhelyükön égett a vacsora tüze, de a szegény 6 mértföldet tett bakának meg nem engedték, hogy azon főzhesse meg kis est-ebedjét . . . No de aztán ki is mentünk a kukoriczába főzni, lett aztán sült kukoricza, krumpli, zöldbab, ugorka-saláta, tyukleves — ha tizszer „kijött volna is parancsban“; és bizony, ha akkor nem az Isten, hanem a baka kezében van a baromfi élete, nem maradt volna meg ott annyi sem, mint amennyi megmaradt!

Mondhatlan fáradalmak, éhségi és szomjusági kínok közt érkezünk egy-egy stációra, ahol tábort ütötünk s megpihentünk, ahogy az Isten hidege megen-

gedte. De ki is tudna erről a gyöngyétről ekkora helyen kellőképp megemlékezni! Most csak annyit még, hogy bár jobbra-balra dültek az emberek s csak az egyik hadtestnél 15 haláleset fordult elő, de a mi zászlóaljunktól csak egy szál ember maradt el, az is láb-feltörés miatt. Kezdetben ugyan praktizálta a baka a láb-fájást és lábdaganatot, addig, míg az ezredorvos ur meg nem győződött, hogy a baka a nyujtott gyógy-üvegből a pálinkát kiissza s az üveggel dörgöli be lábait!

G-ö Gy-a.

Anyósom sirján.

Pihenj szeliden, csöndesen,
Pihenj sirodiban jó öreg,
A végső harsonák szava
Nagy álmodat ne törje meg.

Sirhantodon a bús rögök
Azok is hadd pihenjenek,
Nyomták ugyanis elég soká
Tevéled együtt lelkemet.

Virágokat, kék nefelejest
Szívesen ültetnék oda,
De oh emléked élni fog,
Ugy sem feledlek el soha.

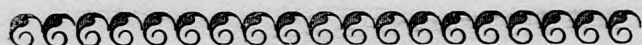
Ne diszelegjen rajt virág,
Szellő se járja hantodat,
Odadnád néki nyelvedet,
S ugy félem én e hangokat.

Ha lélek, test kifáradott,
A csöndes sir nyugalmat ad,
Nyelved, lelked pihenni tért,
S én leltem fel nyugalمامat.

Nyugágyadat oh jó anyós,
Jelölte vón márványszobor,
Mikor még én nőtlen valék,
Ha már akkor eltávozol.

Végül ne buslakodj azon,
Hogy milyen rossz e fránya vers,
Ládd, engem megvigasztal az,
Hogy jobbat ugy se érdemelsz.

Szélkakas.

A vasutnál.

Kalauz: Ön Bécs felé megy?

Utaz: Nem kérem, hanem Bruckba.

Két féle hang.

„Az állás az, amicsoda állásban valaki van.“
Erről oktatta a mindentudó káplár ur az ujonczokat.

— Van-e kendnek pénze? kérdi az egyiktől.

— Nincs bizony tizedes ur. Egy félfertály helyünk van, azon gazdálkodunk öreg szülőanyámmal, meg a bátyámmal, de bizony az idén a magot is alig adta meg a termés.

— No hát, azt a gyürödöt! pofáju pontiusát kendnek. „Hátra arcz!“ „Futó lépés.“ „Indulj!“ „Állj!“ „Feküdj!“ „Föl!“ „Térdre!“ „Föl!“ „Futó lépés!“ „Sulyba!“ „Feküdj!“

— Hát magának van-e pénze? kérdi a másiktól.

— Van bizony tizedes ur! — vágja oda hetykén. Én bizony meg nem eszem a király kosztját! Ha kiszabad me.ni, majd csak kerül egy pár liter borra, meg egy pár virgonaira is.

— Jól van ecsém. „Lábhoz!“ „Pihenj!“

Tzompó Miháj és Tsörge Ádány hű nászok

tanálkozása a sor eránt.

Miháj: Hát ű is ráüt erre a fenyve vasutra? Nászom is eegyün Pesbe?

Ádány: Nem bizony nászom. Én Bécsbe mönök a fijamhol. Hászzen azér ütem ű vele szömközt.

A rendőrség előtt.

Egy gazdálkodó bemegy a rendőrséghez jelentést tenni, hogy istállójából egy bozjut elloptak.

— Mennyi a kára? kérdi a rendőrtisztviselő.

— Csak számítson a tekintetes ur 120 forintot, ugyanis tehén lesz, mire a rendőrség rájön a nyomára!

5645.

A zsidók ujéve alkalmából.

Filoszemita. Csodálkozni lehet a 19-ik század emberein, hogy még csak beszélnek is zsidóüldözésről.

Antiszemita. Hja, ha majd az 57-ik század emberei leszünk, mint ti, akkor mi sem beszélünk.

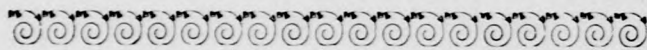
*

Hogy miért gazdagabbak a zsidók, mint a keresztények, annak oka egyszerű. — Ők már 5645 éve takarékoskodnak!

*

Ugri. Milyen előrehaladott nép ez a zsidó! már 5645-öt számlál, mikor mi csak 1884-et.

Bugri. Inkább milyen hátramaradott! Mert neki még nem jött el a Megváltója, ő még majd csak ezután kezd 1-et számlálni valamikor.

Veöreöshaydmássy Max ór

orientokratikus mandásai.

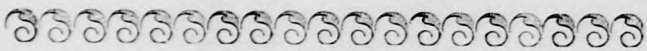
**Tér fi nadjsám hangversenye
Tréfi volt. Nem kell ij zene.**

**A graf Zichi gyön ide el,
A hölgyvilág majd önnepel.**

**Mert Zichy, ogy mondják, hogy ad
Nekik nőipariskholát**

**De a nagy ünnephez Zichy
Én ógy hiszem, hogy tán kiesi.**

**Gyöjjön inkább Gelléri Mór,
Ő a mienk, ő már egy ór!**

Erős elítélés.

Asszony: Édes öregem, ma az inasod holmija közt megtaláltuk az elveszett ezüst kanalakat. Most már bizonyos, hogy az óradat is ő lopta el.

Ur: Ej, ej! No, most már megfigyelem azt a legényt, mert úgy látszik, hogy nem egészen korrekt ember!

SIRFELIRAT.

A budapesti temetőből.

✠ ✠ ✠

Itt nyugszik Harang István,
Az apya bánatos ismán.

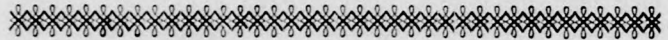
✠ ✠ ✠

Véletlen szerencsétlenség.

Báró Firtli (vendéglőben.) Pinczéh! fizetek!

Pinczér. Tessék parancsolni.

Firtli. Ejnye, nézze, ebben a kabátomban nincs pénz, másik kabátom meg nincs! Pahhdon!

SZERKESZTŐI LEVELEZÉS.

B. F. Keeskemét. Várhat az a nagy öszveg, jöjjön addig is a dolgozat, a barátság pedig álljon, mint Sion hegye! **T. E. Kocsér.** : zámadásba vettük, kívánsága szerint meg les küldve. **T. J-n. Budapest.** Amit lehet, szívesen megteszünk. **M. K. Budapest.** Köszönet és ölelés: a lap meg az új ezímen. A szorgalom ajánltatik is. **K. V. D. Budapest.** Az „eszmeesutkák” megjöttek s díszesen elhelyeztük őket a Garabonciás Diák nagy naptárában. Köszönet, üdv. **Csatkai Budapest.** Nemes Tzompó Miháj ur ajaka álta! elmondatot garatulá Ozigó annak a régi pápai ódának a paródiájára (amelyik épen az „Ó” dicsőségére szintén a tollból csepegett most két éve) nagyon kellemetes érzelmeket költött. Kiadjuk, hogy felelhessünk rá a Zisten szabad ege alatt, — aszongya:

Kötnék én koszorut Virulló vir ágbull,
Tsakhogy az Föl-kertész ollakat Nem árull,
Mán hogy ojan Fájntost,
Amijent az Szüvem Künnyi Ó hajtana,
Föl lévén Derülvel ez szép nap hajjala!

Vögye hát azonkép lvelyönleg E rigmust:
És mire fornyi kezd Hordóban a hig must,
Tarcson lako Dalmat,
Mellen, ha jól adgyák az Hordók csaptyaji
Maj be-aszékurál hő nászszo:

Csatkaji (de Czompó.)

Melyre maga a Diák nem szólhat mást, mint hogy:

Köszönöm én Nászunk nagy jó akaratját,
De ujbó-forráskor itten nem tarthatják,
Meg az lakodalmat, —
Majd ha jól lehiggad a zavaros ujbó,
S ha tiszta óbor lesz belöle tavaszkor:
Akkoron tesszük meg a nagy fogadalmat
Addig olvasgatjuk, hogy egymásután
Hány akó viz foly le a szöke Dunán?

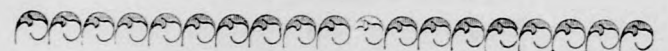
Pipi. A legnagyobb örömmel segítjük, ámbár azt hisszük, hogy maga jobban megehetné. Mi hátha rontunk a dolgon? **Több kéziratról jövőre.**

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

Szávay Gyula.

Főmunkatárs: **Gerő Gyula**

Nyílt-tér.

A „Budapesti hirlap”-ot, mely jelenleg a főváros legelterjedtebb napilapjai között első helyet foglal el, olvasóink figyelmébe legmelegebben ajánljuk. A „Budapesti hirlap” nem pártlap. Pártja olvasóinak kiterjedt köre. Szolgálatokat nem kíván se kormányoknak, se jobb, se balpártnak tenni, csupán a közönségnek és a mi ugyanaz, az országnak. Miből állnak ezek a szolgálatok? Első sorban abból, hogy mindenről, ami az országon belül vagy kívül akár politikai, akár társadalmi, akár művészi, akár tudo-

mányos téren felmerül: hiven, pontosan, gyorsan, röviden, de mégis kimerítően és részreahlás nélkül értesítse közönségét.

A „Budapesti Hirlap“ rendes tartalma a következő: I. Politikai és társadalmi vezércikkek. II. Tudományos, ismeretterjesztő és mulattató tárczák. III. Az apró politikai hírek, a fővárosi ügyek, az egyesületek, a művészetek rovata. IV. A fontosabb események bővebb leírása külön cikkekben. V. Távirati tudósítások. VI. Napi események rovata. VII. Közgazdaság. — Ezenkívül a mellékleten rendszeren egy-egy vezércikk a társadalom valamely osztályának érdekeiről, országgyűlési tudósítások, tárcza, törvényszék, vidéki hírvonat, önálló ismeretterjesztő, szórakoztató cikkek, tudósítások a divatról, hasznos tudnivalókról és állandóan egy regény. A „Budapesti Hirlap“ rendes írói: Csukássy József szerkesztő, b. Kaas Ivor, gr. Teleki Sándor ezredes, Rákosi Jenő, Balogh Pál, Benedek Elek, Berényi László, dr. Csapodi István, Déry Gyula, Huszár Imre, Kacziány Géza, Molnár László, Rákosi Viktor, Szokolay Kornél, dr. Volf Vilmos, Rendkívüli alkalmakkor a

„Budapesti Hirlap“ rendes terjedelme, a mely 12 oldalnyi, hol egy fél, hol egy egész ivvel kibővül. Nagyobb ünnepekre ünnepi számokat ad, melyek a feldolgozott hirlapi napi anyag mellett beces és érdekes tartalommal bírnak. Kiváló események színhelyére külön tudósítókat küld, akik ügyességök és megbízhatóságuk által egyaránt lekötelezik a közönséget és a szerkesztőséget. Bécsben Berlinben, Párisban és Londonban, valamint Európa minden nevezetes városaiban rendes tudósítói vannak, akik közvetlen benyomásaik alapján adnak hírt arról, ami a világvárosok lakóit foglalkoztatja. A „Budapesti Hirlap“ a legolcsóbb politikai, szépirodalmi, társadalmi és gazdasági napilap. Előfizetési ára: Felévre 7 ft. — Évnegyedre 3 frt 50 kr. — Egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetés legezelszerűbben postautalvánnyal teljesíthető e cím-n: „Budapesti Hirlap“ Budapest, kalap-utca 16-ik szám alatt. Tisztelettel ajánljuk a „Budapesti Hirlap“-ot, első és rendíthetlen hirdetőjét a magyar nemzet államérdekeinek, a t. magyar közönség figyelmébe.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség és a sördet tulajdonosok tudomására hozni, hogy a

Dreher-féle kőbányaisör

főraktárát elnyerve

foljó évi szeptember hó 1-jétől

kis-schwechati sörraktáram mellett,

KŐBÁNYAI KORONASÖRT

is fogok ugy palaczokban, mint különféle nagyságu hordókban elarusítani.

Tisztelettel

Weiss Salamon.

Győr, kármelitár 4. szám.

Dreher-féle kőbányai korona-sör.

Söracsarnok megnyitás.

Alulírott tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy a sétatéren lévő nyári helyiséget beszüntetvén, ma vasárnap f. hó 21-én, Kármelitár, Schäffer-féle házban lévő

téli söracsarnokomat

megnyitom.

Azon reményben, hogy a n. é. közönség mint eddig, ugy ezután is beces pártolásával szerencsétlen fog, — ígérem, hogy naponta **izletes étkek**, ugy valódi **jó italokat (Dreher-féle kőbányai korona-sört)** fogok szolgáltatni.

Naponta friss csapolt kőbányai korona-sör kapható.

A n. é. közönség beces pártfogását kéri tisztelettel

özv. Wiedemann Józsefné.

Hirdetők figyelmébe!

A jövő hó első felében megjelenik 5000 példányban, II. évfolyamban a

„Garabonczias Diák Naptára“

az 1885-ik évre.

Hirdetéseket felvesz a szerkesztőség (Kazinczy-utca 20. sz.) vagy Czéh Sándor özvegye könyvny. műintézete.

Árszabás: *Egész oldal (nagy oktáv) 10 frt, féloldal 5 frt, negyed oldal 3 frt.*

AZ „ELSŐ KÖTET“ SZÁVAY GYULA KÖLTÉMÉNYEI

megjelent második kiadásban.

Ára 1 frt. Diszkötésben 1 frt 60 kr.

Kapható szerzőnél (Kazinczy-utca 20. szám) s a könyvkereskedésekben.

NELL ÉS MIKULITS

tudatják a mélyen tisztelt közönséggel, miszerint

sz.-Marxi sörök mellé

a

budapesti kőbányai

első magyar részvény-sörfőzde

sörraktárát megszerezték.

Fentnevezett sörfőzde gyártmányai hordók- és palackokban kaphatók.

Üzletmegnyitási hirdetés.

Alulírott hódolatteljes tisztelettel hozom a n. é. közönség tudomására, miszerint a „régipipához“ címzett **Weisz-féle sörödét** átvettem s azt **flyó hó 11-én** megnyitottam.

Minden tekintetben törekedni fogok, hogy a mélyen tisztelt közönség igényeinek a lehető legjobban megfelelhessenek.

A hazai ipart szem előtt tartva, a budapesti kőbányai első magyar részvény sörfőzde kitérő minőségű

udvari sörét

naponta reggeltől kezdve frissen csapolásból, ugyancsak a legjobb fajta asztali és tábla-borokat bocsátom a m. t. közönség rendelkezésére.

Főtörekvésem leendő, hogy konyhám a lehető legjobban ismertessék el és hogy nemcsak a legjobb ízű **villás-reggelik**, de a nap bármely szakában **ízletes ételek** vendéglőmben feltalálhatók legyenek.

Midőn fenti hirdetésemmel kapcsolatban ezen a n. é. közönség igen lekötelező pártfogásáért legalázatosabban esedezem, azon remény táplál, hogy azt kiérdemelnem — és miután a legelőkelőbb vendéglőkben szereztem tapasztalásaimat — megtartanom is sikerülend.

Győrött, 1884. szept. 10.

Tisztelettel

Murlasits Pál,
vendéglős.

Schannen Alajos

fűszer-, csemege- és gyarmatáru-kereskedő,

Győrött, felső Duna-utca 9. sz.

Ajánlja a n. é. közönségnek nagy raktárát mindennemű **kül- és belföldi ásványvizekből** úgy mind: **giesshüll, karlsbádi, selti, emsi, marienbádi, haller-jod, gleichenbergi, rohitschi, Mohai Ágnes-forrás, Luhi Margit-forrás, parádi, budai keserűvíz** stb. úgy mind legjobbmínőségű **kufsteini cement** legjutányosabb áron.

Mély tisztelettel

Schannen Alajos.

Dachauer Ferencz

utóda

Magyary József

cserép-kályha- és edény-üzletéből

Győr,

Ezüst érem.

Ezüst érem.

Ujváros rácz-utca 17. sz. a.

Főraktár: Belváros Lippay-féle ház a győri Lloyd-épület mögött.

A nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom a választékban gazdag s a legjobb tűzmentes anyagból saját műhelyemben készült mindennemű kályháimat. Különösen szürke és fehér zománcolt, allvány (strassburgi) és svéd, valamint a legizletesebb és legújabb minták után készült **Ó-német (Altdeutscher)** kályháimat minden színben és nagyságban.

Ezenkívül készen vagy megrendelés után kaphatók mindennemű salon- és díszkályhák u. m.: kandallók, Rocokók, párisi oszlop, stb. stb.

Ugyancsak közönséges zöld és tenger-zöld kályhák nagy választékban a legjutányosabb áron.

Avult kályhák átalakítása, újbóli felrakása és javítása csakis ügyes munkások által a jó kivitelért kezeskedve, a lehető legolcsóbb árért eszközöltetnek.

Elvállaltatnak minden e szakba vágó munkálatok és a legrövidebb idő alatt mérsékelt árért teljesítetnek.

Vidéki megrendeléseknél a legbiztosabb csomagolásra és gyors kézbesítésre a **legnagyobb gond fordítatik.**

Részletes árjegyzékkel kívánatra szívesen szolgálók.

Walser Ferencz

első magy. gép- és tűzoltószer-gyár, harang- és ercziöntöde

BUDAPESTEN,

Rottenbiller-utca 66.

Legnagyobb, modern technikai alapon felszerelt belhoni gyár különleges készítményei:

Tűzoltógépek

tűzoltó-egyletek, városok és falusi községek részére

Harangok és azok szabadalmazott fölszerelése, legújabb szerkezetben, mindennemű kutak házi, gyári és gazdasági célokra, minden célnak megfelelő szivattyúk, vállalkozik tűzoltóegyletek felszerelésére, teljes vízvezetékek, gyapjamosodák, gőz- és zuhany-fürdők berendezésére, árvízmentesítő telepek, nyilvános közutak felállítására magas nyomású vízvezetékeknél és minden vízművi munka pontos teljesítésére, kedvező feltételek és teljes jótállás mellett.

Képes árjegyzékek és részletes költségtervezetek díjmenten bocsátatnak rendelkezésre.

Egyedüli belhoni szivattyúgyár.